

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาลอายุ 4 ถึง 5 ปี ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำศัพท์ 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน และเพื่อศึกษาการใช้คำนาม 5 ชนิด ได้แก่ สามานยนาม วิสามานยนาม ลักษณะนาม สมุหนาม และอาการนาม ของเด็กอนุบาลอายุ 4 ถึง 5 ปี ของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กอนุบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากแบบวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาล ประกอบด้วยชนิดของคำ 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

ตอนที่ 3 ข้อมูลจากแบบวิเคราะห์การใช้คำนามของเด็กอนุบาล ประกอบด้วยชนิดของคำนาม 5 ชนิด ได้แก่ สามานยนาม วิสามานยนาม ลักษณะนาม สมุหนาม และอาการนาม

ตอนที่ 4 การรายงานข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ในด้านความสามารถในการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กอนุบาล

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเด็กอนุบาลจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (n = 74)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	33	44.59
หญิง	47	63.51
2. อายุ		
4 ปี	5	6.76
4 ปี 1 เดือน	8	10.81
4 ปี 2 เดือน	3	4.05
4 ปี 3 เดือน	6	8.11
4 ปี 4 เดือน	5	6.76
4 ปี 5 เดือน	9	12.16
4 ปี 6 เดือน	10	13.51
4 ปี 7 เดือน	7	9.46
4 ปี 8 เดือน	7	9.46
4 ปี 9 เดือน	5	6.76
4 ปี 10 เดือน	1	1.35
4 ปี 11 เดือน	4	5.41
5 ปี	4	5.41
3. กลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
สูง	22	29.73
ปานกลาง	26	35.14
ต่ำ	26	35.14

จากตารางที่ 9 พบว่า มีเด็กอนุบาลเพศชาย ร้อยละ 63.51 และเด็กอนุบาลเพศหญิง ร้อยละ 44.59 อายุของเด็กอนุบาล พบว่า เด็กอนุบาลมีอายุ 4 ปี 6 เดือน ร้อยละ 13.51 รองลงมา คือ เด็กอนุบาลอายุ 4 ปี 5 เดือน ร้อยละ 12.16 และเด็กอนุบาลอายุ 4 ปี 1 เดือน ร้อยละ 10.81

กลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กอนุบาล พบว่า มีกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง และต่ำ ร้อยละ 35.14 รองลงมา คือ กลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในระดับสูง ร้อยละ 29.73

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากแบบวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาล ประกอบด้วยชนิดของคำ 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

ตารางที่ 10 จำนวนคำและร้อยละการใช้คำศัพท์ของเด็กจำแนกตามโรงเรียนและชนิดของคำ

โรงเรียน	จำนวน คน	ชนิดของคำ														รวม	
		คำนาม		คำสรรพนาม		คำกริยา		คำวิเศษณ์		คำบุพบท		คำสันธาน		คำอุทาน			
		จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ
อนุบาลน้องหนู	26	396	29.33	23	38.33	309	34.60	157	32.91	14	36.84	7	30.43	36	38.70	942	32.11
อนุบาลหมื่นน้อย	26	420	31.11	23	38.33	311	34.83	162	33.96	10	26.32	8	34.78	34	36.55	968	32.99
อนุบาลทอฝัน	22	534	39.56	14	23.33	273	30.57	158	33.12	14	36.84	8	34.78	23	24.73	1,024	34.90
รวม	74	1,350	46.01	60	2.04	893	30.44	477	16.26	38	1.30	23	0.78	93	3.17	2,934	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า เด็กใช้คำนามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.01 รองลงมา คือ คำกริยา คิดเป็นร้อยละ 30.44 และคำวิเศษณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.26

ตารางที่ 11 จำนวนคำและร้อยละการใช้คำศัพท์ของเด็กจำแนกตามการใช้คำศัพท์ร่วมกันและชนิดของคำ

คำศัพท์	ชนิดของคำ														รวม	
	คำนาม		คำสรรพนาม		คำกริยา		คำวิเศษณ์		คำบุพบท		คำสันธาน		คำอุทาน			
	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ	จำนวน คำ	ร้อยละ
ใช้ร่วมกัน 3 โรง	151	16.74	13	46.42	153	32.14	82	31.54	7	43.75	6	60.00	11	20.37	423	24.23
ใช้ร่วมกัน 2 โรง	147	16.30	5	17.86	110	23.11	52	20.00	8	50.00	1	10.00	14	25.92	337	19.30
ใช้แตกต่างกัน 3 โรง	604	66.96	10	35.71	213	44.75	126	48.46	1	6.25	3	30.00	29	53.70	986	56.47
รวม	902	51.66	28	1.60	476	27.26	260	14.89	16	0.92	10	0.57	54	3.09	1,746	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า เด็กใช้คำศัพท์แตกต่างกัน 3 โรง มากที่สุด ตามประเภท คือ คำนาม คิดเป็นร้อยละ 66.96 คำกริยา คิดเป็นร้อยละ 44.75 คำวิเศษณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.46 คำอุทาน คิดเป็นร้อยละ 53.70 รองลงมาเด็กใช้คำศัพท์ร่วมกันทั้ง 3 โรง ตามประเภท คือ คำสรรพนาม คิดเป็นร้อยละ 46.42 และคำสันธาน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตอนที่ 3 ข้อมูลจากแบบวิเคราะห์การใช้คำนามของเด็กอนุบาล ประกอบด้วยชนิดของคำนาม 5 ชนิด ได้แก่ สามานยนาม วิสามานยนาม

ลักษณนาม สมุหนาม และอาการนาม

ตารางที่ 12 จำนวนคำและร้อยละการใช้คำนามของเด็กจำแนกตามโรงเรียนและชนิดของคำนาม

โรงเรียน	จำนวน คน	ชนิดของคำนาม										รวม	
		สามานยนาม		วิสามานยนาม		ลักษณนาม		สมุหนาม		อาการนาม		จำนวนคำ	ร้อยละ
		จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ		
อนุบาลน้องหนู	26	312	30.68	60	23.90	22	29.33	-	-	2	50.00	396	29.33
อนุบาลหมีน้อย	26	332	32.65	65	25.90	20	26.33	2	66.67	1	25.00	420	31.11
อนุบาลทอฝัน	22	373	36.68	126	50.20	33	44.00	1	33.33	1	25.00	534	39.56
รวม	74	1,017	75.33	251	18.59	75	5.55	3	0.22	4	0.30	1,350	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า เด็กใช้คำนามชนิดสามานยนามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.33 รองลงมา คือคำนามชนิดวิสามานยนาม คิดเป็นร้อยละ 18.59 และคำนามชนิดลักษณนาม คิดเป็นร้อยละ 5.55

ตารางที่ 13 จำนวนคำและร้อยละการใช้คำนามของเด็กอนุบาลจำแนกตามการใช้คำนามร่วมกันและชนิดของคำนาม

คำนาม	ชนิดของคำนาม										รวม	
	สามัญนาม		วิสามัญนาม		ลักษณะนาม		สมุหนาม		อาการนาม			
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
ใช้ร่วมกัน 3 โรง	139	22.68	2	0.8	10	21.28	-	-	-	-	151	16.74
ใช้ร่วมกัน 2 โรง	122	19.90	12	5.06	10	21.28	1	50.00	1	33.33	146	16.19
ใช้แตกต่างกัน 3 โรง	352	57.42	223	94.09	27	57.45	1	50.00	2	66.67	605	67.07
รวม	613	67.96	237	26.27	47	5.21	2	0.22	3	0.33	902	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า เด็กใช้คำนามแตกต่างกัน 3 โรง มากที่สุด ตามประเภท คือ คำนามชนิดสามัญนาม คิดเป็นร้อยละ 57.42 คำนามชนิดวิสามัญนาม คิดเป็นร้อยละ 94.09 คำนามชนิดลักษณะนาม คิดเป็นร้อยละ 57.45 คำนามชนิดสมุหนาม คิดเป็นร้อยละ 50.00 คำนามชนิดอาการนาม คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเด็กใช้คำนามร่วมกันทั้ง 3 โรง คือ คำนามชนิดสมุหนาม คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตอนที่ 4 การรายงานข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ในด้านความสามารถในการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

การรายงานข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ของเด็กอนุบาลในกรุงเทพมหานคร
ในด้านความสามารถในการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ลักษณะการพูด

ภาษาของเด็กวัยนี้มีลักษณะของการพูดย่อสั้นๆ (Telegraphic Speech) เช่น
ฮิปโปโปเตมัสเด็กบางคนพูดว่า "ฮิปโป" บางคนก็พูดว่า "ฮิปโปโป" คอมพิวเตอร์พูดว่า "คอม"
เฮอริคอปเตอร์พูดว่า "คอปเตอร์" และมีการพูดแบบครบจักรวาล (Holophrastic Speech) คือ
บางครั้งเด็กจะพูดเป็นคำๆ แทนการพูดเป็นประโยค

2. การพูดเป็นประโยค

เด็กส่วนใหญ่จะพูดเป็นประโยคสั้นๆ เช่น ยาไปโรงพยาบาล พอดีมีเหล่า นมหกเลย
ปิ่นแข่งเพื่อน นนท์สร้างบ้าน บางทีเด็กก็จะพูดโดยการละประธาน คือจะพูดคำกริยาแล้วตาม
ด้วยกรรม เช่น เช็ดโต๊ะ เติมน้ำมัน รอด้วย ช่วยด้วย ชอบแย่งเพื่อน นอกจากนี้ยังพูดเป็นคำ
แทนการพูดเป็นประโยค เช่น คำว่า เข้าใจ นอน แปร่งฟัน อร่อย บางครั้งเด็กก็จะพูดผิดหลัก
ไวยากรณ์ เช่น น้ำบ้านเตยท่วม ควรจะพูดว่า บ้านเตยน้ำท่วม ลื่นร้อนพอง ควรจะพูดว่า
ร้อนลื่นพอง ลูกกระเบิดสว่าง ควรจะพูดว่า สว่างลูกกระเบิด ทางม้าลายเดิน ควรจะพูดว่า
เดินทางม้าลาย เดินที่รองเท้าเก็บ ควรจะพูดว่า เดินที่เก็บรองเท้า และบางประโยคก็มีการใช้
คำสันธานเชื่อมประโยคแต่ก็จะพบไม่มากนัก เช่น แบนด์กับพืชนท์เป็นไร คำเคยเห็นแต่ว่าสงสาร
มันเนอะ ถ้าพ่อนูเอาร่วมมากก็นั่งสองแถว

3. ความชัดเจนของการพูด

เด็กส่วนใหญ่จะออกเสียงต่างๆ ได้ถูกต้อง แต่ออกเสียงควบกล้ำ(ร)ไม่ชัด เช่น กระจเป่า
พูดว่า "กระจเป่า" กระจดุมพูดว่า "กระจดุม" ทูเรียนพูดว่า "ทูเลียน" ตะกร้าพูดว่า "ตะก้า" เรือพูดว่า
"เลื่อ"

4. การเรียนรู้คำศัพท์

เด็กใช้คำนามมากที่สุด เช่น กระจต่าย กล้วย แต่งโม จรวด ธนพล ฯลฯ คำนามที่
พบมักมี 1-2 พยางค์เป็นส่วนใหญ่ และคำกริยาที่พบรองลงมา คือคำกริยาที่ใช้แทนท่าทาง เช่น
ให้ เอา ถือ ฯลฯ